

Bruxelles, den 30. oktober 2020
(OR. en)

12361/20

**Interinstitutionel sag:
2020/0302(COD)**

PECHE 348

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	27. oktober 2020
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2020) 670 final
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (<i>Thunnus thynnus</i>) og om ophævelse af Rådets forordning (EU) nr. 640/2010

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2020) 670 final.

Bilag: COM(2020) 670 final



EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.10.2020
COM(2020) 670 final

2020/0302 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om indførelse af et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (Thunnus thynnus) og om ophævelse af Rådets forordning (EU) nr. 640/2010

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Formålet med den fælles fiskeripolitik som fastlagt i Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 er at sikre, at levende biologiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

Ved Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 godkendte Unionen De Forenede Nationers havretskonvention, som indeholder principper for og bestemmelser om bevarelse og forvaltning af havets levende biologiske ressourcer. Som led i sine mere generelle internationale forpligtelser deltager Unionen i bestræbelser i internationale farvande på at bevare fiskebestande.

Unionen har i henhold til Rådets afgørelse 86/238/EØF af 9. juni 1986 været kontraherende part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("konventionen") siden den 14. november 1997.

I denne konvention fastlægges en ramme for det regionale samarbejde om bevarelse og forvaltning af bestandene af tunfisk og beslægtede arter i Atlanterhavet og tilstødende farvande gennem oprettelsen af en international kommission for bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT").

ICCAT har beføjelse til at vedtage afgørelser (henstillinger) om bevarelse og forvaltning af de fiskerier, der hører under organisationens kompetenceområde, som er bindende for de kontraherende parter. Disse henstillinger er hovedsagelig rettet til ICCAT-konventionens kontraherende parter, men omfatter også forpligtelser for operatører (f.eks. fartøjsførere). ICCAT-henstillinger træder i kraft seks måneder efter vedtagelsen, og de skal for Unionens vedkommende gennemføres i EU-retten hurtigst muligt.

Med dette forslag indføres et EU-dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun til gennemførelse af de af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet vedtagne bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger vedrørende dokumentationsordningen for fangster af almindelig tun og den obligatoriske anvendelse af det elektroniske dokumentationssystem for fangster af almindelig tun med henblik på at bestemme oprindelsen af al almindelig tun.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Dokumentationsprogrammet for fangster af almindelig tun er reguleret ved:

- dokumentationsprogrammet for fangster af almindelig tun i forordning (EU) nr. 640/2010

• Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Planen er i overensstemmelse med Unionens politik på andre områder.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på artikel 43, stk. 2, i TEUF, eftersom det indeholder bestemmelser, der er nødvendige for opfyldelsen af den fælles fiskeripolitiks mål.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Forslaget hører under Den Europæiske Unions enekompetence (artikel 3, stk. 1, litra d), i TEUF). Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget sikrer, at EU-retten, for så vidt angår anvendelsen af eBCD'et, og i særdeleshed alle bestemmelserne og forpligtelserne i det eBCD-system, der blev godkendt af ICCAT, er i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser, og at Unionen efterlever de afgørelser, der er truffet i henhold til ICCAT-konventionen, som Unionen er kontraherende part i. Dette sker dog uden at gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål.

- **Valg af retsakt**

Den valgte retsakt er en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interesserede parter**

Formålet med dette forslag er at omsætte og gennemføre de eksisterende ICCAT-foranstaltninger, som er bindende for de kontraherende parter. Nationale eksperter og repræsentanter for erhvervslivet fra EU-landene blev hørt både forud for de møder i ICCAT, hvor disse eBCD-regler blev vedtaget, og under forhandlingerne på ICCAT's årsmøde. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at afholde en interessenthøring om denne forordning.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Dette er en gennemførelse af en henstilling, der er vedtaget af en regional fiskeriforvaltningsorganisation (ICCAT).

- **Konsekvensanalyse**

Ikke relevant. Dette er en gennemførelse af en henstilling, der finder direkte anvendelse på medlemsstaterne og operatørerne.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Forslaget er ikke knyttet til Refit.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen konsekvenser for beskyttelsen af borgernes grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

(a) Fangstopgørelse og reeksportcertifikat for almindelig tun

I forslaget fastsættes generelle bestemmelser om brugen af fangstattester og reeksportcertifikater for almindelig tun og regler for registrering og attesting af fangster og efterfølgende handler med almindelig tun. Der er fastsat særlige regler for mærkede fisk.

Registreringen og attesteringen af fangst og handel sker gennem det elektroniske dokumentationssystem for fangst af almindelige tun, som allerede anvendes af medlemsstaterne og operatørerne. Dette elektroniske system drives af ICCAT på de officielle sprog, som benyttes af ICCAT (dvs. engelsk, fransk og spansk). Undtagelsesvis kan det elektroniske system erstattes af dokumenter i papirform (BCD, fangstopgørelsen for almindelig tun), som svarer til kravene i det elektroniske system. Det er grunden til, at forslaget indeholder henvisninger til ICCAT's dokumenter såsom definitionen på BCD og oplysninger om dets indhold, attesteringsdokumenter og indberetningsdokumenter.

(b) Verifikation, indberetning af data og rapportering

Der er fastsat supplerende bestemmelser om verifikation før attesting, indberetning af data om eBCD-brugere, anvendelse af eBCD'er i papirform i særlige tilfælde og årlig rapportering til ICCAT.

(c) Delegerede beføjelser

ICCAT's bestemmelser om fiskeri af levende almindelig tun (aktiviteter vedrørende fangst, overførsel, transport, anbringelse i bur, opdræt, høst og overførsel fra en periode til en anden) er meget dynamiske, og eBCD-systemet skal tilpasses enhver ændring af disse regler. Da eBCD-systemet er meget komplekst, skal udestående tekniske problemer løses løbende, og medlemsstaterne skal anvende løsningerne på en ensartet måde.

Denne forordnings artikel 14 indeholder en detaljeret liste over tilfælde, der kræver delegerede beføjelser for at kunne tage hensyn til de hyppige ændringer i de henstillinger, ICCAT vedtager.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om indførelse af et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (Thunnus thynnus) og om ophævelse af Rådets forordning (EU) nr. 640/2010**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med den fælles fiskeripolitik som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013² er at sikre en udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, så der skabes økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtige betingelser.
- (2) Unionen er kontraherende part i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982, godkendt ved Rådets afgørelse 98/392/EF³, i aftalen om gennemførelse af konventionens bestemmelser vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, ratificeret ved Rådets afgørelse 98/414/EF⁴, og i aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav, godkendt ved Rådets afgørelse 96/428/EF⁵. Unionen deltager som led i disse internationale forpligtelser i bestræbelserne på at sikre bæredygtig forvaltning af stærkt vandrende fiskebestande.

¹ EUT C ... af ...

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

³ 98/392/EF: Rådets afgørelse af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention af 10. december 1982 om havret og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

⁴ 98/414/EF: Rådets afgørelse af 8. juni 1998 om Det Europæiske Fællesskabs ratifikation af aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 14).

⁵ 96/428/EF: Rådets afgørelse af 25. juni 1996 om Fællesskabets godkendelse af aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (EFT L 177 af 16.7.1996, s. 24).

- (3) Unionen er kontraherende part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet i medfør af Rådets afgørelse 86/238/EØF⁶ (ICCAT-konventionen). ICCAT-konventionen fastsætter rammebestemmelser for det regionale samarbejde om bevarelse og forvaltning af bestandene af tun og beslægtede arter i Atlanterhavet og tilstødende farvande gennem en international kommission for bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT-kommissionen") og for vedtagelsen af henstillinger, der finder anvendelse i ICCAT-konventionsområdet, og som bliver bindende for de kontraherende parter og for samarbejdende ikke-kontraherende parter, organisationer og fiskeriorganisationer ("CPC'er").
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010⁷ gennemførte ICCAT-henstilling [09-11] om ændring af henstilling [08-12] om indførelse af et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun i EU-retten.
- (5) Som led i foranstaltningerne til at forvalte bestandene af almindelig tun, til at forbedre de statistiske oplysningers kvalitet og pålidelighed og til at forebygge, afværge og standse ulovligt fiskeri vedtog ICCAT henstilling [07-10]⁸, [08-12]⁹, [09-11]¹⁰, [11-20]¹¹, [18-13]¹² om gennemførelse af dokumentationsordningen for fangster af almindelig tun (BCD) og henstilling [10-11]¹³, [11-21]¹⁴, [12-08]¹⁵, [13-17]¹⁶, [15-10]¹⁷, [17-09]¹⁸ og [18-12]¹⁹ om udvikling og styrkelse af gennemførelsen af fangstdokumentationen for almindelig tun ved at indføre et obligatorisk elektronisk dokumentationssystem for fangster af almindelig tun (eBCD). ICCAT's CPC'er og medlemsstaterne påbegyndte den delvise gennemførelse af eBCD-systemet i juni 2016. Den har været fuldt ud gennemført siden januar 2017 og anvendes af medlemsstaterne.
- (6) Visse bestemmelser i ICCAT's henstillinger ændres ofte af ICCAT, og CPC'erne og vil sandsynligvis blive ændret yderligere i fremtiden. For hurtigt at kunne indarbejde

⁶ Rådets afgørelse 86/238/EØF af 9. juni 1986 om Fællesskabets tiltrædelse af den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet som ændret ved den protokol, der er knyttet som bilag til slutakten fra konferencen af befuldmægtigede for stater, der er parter i konventionen, undertegnet den 10. juli 1984 i Paris (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 af 7. juli 2010 om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 (EUT L 194 af 24.7.2010, s. 1).

⁸ ICCAT-henstilling om et ICCAT-dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun.

⁹ ICCAT-henstilling om ændring af henstilling 07-10 om et ICCAT-dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun.

¹⁰ ICCAT-henstilling om ændring af henstilling 08-12 om et ICCAT-dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun.

¹¹ ICCAT-henstilling om ændring af henstilling 09-11 om et ICCAT-dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun.

¹² ICCAT-henstilling om erstatning af henstilling 11-20 om et ICCAT-dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun.

¹³ ICCAT-henstilling om et elektronisk dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (eBCD).

¹⁴ ICCAT-henstilling om ændring af henstilling 10-11 om et elektronisk dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (eBCD).

¹⁵ ICCAT-henstilling om supplerende af henstillingen om et elektronisk dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (eBCD).

¹⁶ ICCAT-henstilling om supplerende af henstillingen om et elektronisk dokumentationssystem for fangster af almindelig tun (eBCD).

¹⁷ ICCAT-henstilling om præcisering og ændring af aspekter af ICCAT-dokumentationsprogrammet for fangster af almindelig tun for at lette anvendelsen af eBCD-systemet.

¹⁸ ICCAT-henstilling om ændring af henstilling 15-10 om anvendelsen af eBCD-systemet.

¹⁹ ICCAT-henstilling om erstatning af henstilling 17-09 om anvendelsen af eBCD-systemet.

kommende ændringer af ICCAT's henstillinger i EU-retten bør beføjelsen til at vedtage retsakter derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår følgende aspekter: obligatorisk anvendelse af eBCD'er og BCD'er, regler for grupperede BCD'er, attestering af BCD'er og eBCD'er, undtagelsesfrist for mærkningsoplysninger om mindstemål i henhold til forordning (EU) 20../...²⁰, registrering og attestering af fangst og efterfølgende handler i eBCD-systemet, oplysninger om attestering og kontaktpunkter, oplysninger om BCD-dokumenter og trykte eBCD'er, angivne indberetningsdatoer samt henvisninger til bilag til ICCAT-henstillinger.

- (7) ICCAT's henstillinger bør alene gennemføres i EU-lovgivningen for at give EU-fiskere og fiskere fra tredjelande lige vilkår og for at sikre, at reglerne accepteres og gennemføres fuldt ud af alle.
- (8) De delegerede retsakter, der er omhandlet i denne forordning, bør ikke berøre gennemførelsen af kommende ændringer af ICCAT-henstillinger og deres gennemførelse i EU-retten gennem den almindelige lovgivningsprocedure.
- (9) For hurtigt at kunne gennemføre kommende ændringer af ICCAT's henstillinger i EU-retten bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning²¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (10) Forordning (EU) nr. 640/2010 bør derfor ophæves, da denne forordning gennemfører nye ICCAT-foranstaltninger for dokumentationsprogrammet for fangster af almindelig tun —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Med denne forordning indføres et EU-dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun til gennemførelse af de af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) vedtagne bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i dokumentationsordningen for fangster af almindelig tun og den obligatoriske anvendelse af det elektroniske dokumentationssystem for

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 20../... af ... 20.. om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627.

²¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

fangster af almindelig tun med henblik på at bestemme oprindelsen af al almindelig tun.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på intern handel med, import, eksport og reeksport af andre fiskedele end kødet (dvs. hoveder, øjne, rogn, indvolde og haler).

Artikel 2 **Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

1. "BCD": fangstopgørelse for almindelig tun i overensstemmelse med formatet i bilag 2 til ICCAT-henstilling [18-13]
2. "almindelig tun": fisk af arten *Thunnus thynnus* henhørende under de i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87²² angivne koder i den kombinerede nomenklatur
3. "konventionen": den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet
4. "konventionsområdet": det geografiske område, der er omfattet af ICCAT's foranstaltninger som fastsat i konventionens artikel 1
5. "intern handel":
 - (a) handel i en medlemsstat eller mellem to eller flere medlemsstater med almindelig tun, der er fanget i konventionsområdet af et EU-fiskerfartøj eller et faststående tunfiskekøle, og som er landet i Unionens område
 - (b) handel i en medlemsstat eller mellem to eller flere medlemsstater med opdrættet almindelig tun, der er fanget i konventionsområdet af et EU-fiskerfartøj og anbragt i bur i et akvakulturbrug beliggende i Unionens område
6. "import": indførelse på Unionens område, herunder med henblik på anbringelse i bur, opfødning, opdræt eller omladning, af almindelig tun fanget i konventionsområdet af et tredjelandets fiskerfartøj eller faststående tunfiskekøle
7. "eksport": enhver transport til et tredjeland af almindelig tun fanget i konventionsområdet af et EU-fiskerfartøj eller et faststående tunfiskekøle, herunder transport fra Unionens område, fra tredjelande eller fra fangstpladser
8. "reeksport": enhver transport fra Unionens område af almindelig tun, som tidligere er blevet importeret til Unionens område
9. "netmedlemsstat": den medlemsstat, hvor det faststående tunfiskekøle er forankret
10. "akvakulturbrug-medlemsstat": den medlemsstat, hvor akvakulturbruget er etableret
11. "CPC": kontraherende parter i konventionen og samarbejdende ikkekontraherende parter, organisationer eller fiskeriorganisationer.

²² Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

KAPITEL II FANGSTOPGØRELSE FOR ALMINDELIG TUN

Artikel 3

Almindelige bestemmelser

1. Det elektroniske dokumentationssystem for fangster af almindelig tun ("eBCD") anvendes ved al landing, overførsel, omladning, anbringelse i bur, høst, intern handel, import, eksport eller reeksport af almindelig tun. BCD'er i papirform kan anvendes i særlige tilfælde som fastsat i artikel 11.
2. Der udfyldes et BCD for hver almindelige tun, der fanges af et fiskerfartøj eller et faststående tunfiskenet, landes eller omlades i havne af fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet, eller anbringes i bur eller høstes af akvakulturbedrug.
3. Ethvert parti almindelig tun, der er genstand for intern handel, importeres til eller eksporteres eller reeksporteres fra Unionens område, ledsages af et BCD, der er attesteret af den kompetente myndighed, medmindre artikel 4, stk. 4, finder anvendelse, og, hvis relevant, af en ICCAT-overførselsopgørelse eller et attesteret reeksportcertifikat for almindelig tun ("BFTRC"), hvis relevant. Ethvert parti almindelig tun må kun indeholde varer af almindelig tun med samme fremtoning og fra samme relevante geografiske område og samme fiskerfartøj eller gruppe af fiskerfartøjer eller samme faststående tunfiskenet.
4. Landing, overførsel, levering, høst, intern handel, import, eksport eller reeksport af almindelig tun uden et udfyldt og attesteret BCD eller BFTRC er forbudt.
5. Hvert BCD har et unikt dokumentidentifikationsnummer. Dokumentnumrene er specifikke for flagmedlemsstaten eller netmedlemsstaten.
6. På tidspunktet for anbringelse i bur kan relevante BCD'er grupperes som et "grupperet BCD" med et nyt BCD-nummer i følgende tilfælde, forudsat at alle fiskene er anbragt i det samme opdrætsbur og samme dag:
 - (a) flere fangster fra samme fartøj
 - (b) fangster i forbindelse med fælles fiskeri.
7. Det grupperede BCD erstatter alle de tilsvarende oprindelige BCD'er og ledsages af listen over alle de tilknyttede BCD-numre. Kopier af sådanne tilknyttede BCD'er stilles efter anmodning til rådighed for medlemsstaterne eller CPC'ernes kontrolmyndigheder.
8. Almindelig tun, der fanges som bifangst af fartøjer, der ikke har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i henhold til forordning (EU) 20.../...²³. [BFT] kan sælges. Medlemsstaternes myndigheder, havnemyndighederne og tilladelse til fiskerfartøjsførers eller dennes repræsentants selvregistrering kan gøre det lettere for fiskerfartøjsføreren eller dennes repræsentant at få adgang til eBCD-systemet, herunder ved brug af deres nationale registreringsnummer. De pågældende fartøjers flagmedlemsstater er ikke forpligtet til at forelægge Kommissionen en liste over disse fartøjer.

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 20.../... af ... 20.. om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627 [forslag vedtaget med medlovgiverne].

9. Almindelig tun, der dør under overførsel, bugsering eller anbringelse i bur som omhandlet i artikel 39-54 i forordning (EU) 20.../... [BFT] før høst kan sælges af notfartøjet, hjælpefartøjet og repræsentanter for akvakulturbruget, hvor det er relevant.
10. Almindelig tun høstet i sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, som ikke må sælges, er ikke omfattet af denne forordning og skal ikke registreres i eBCD-systemet.

Artikel 4 **Attestering**

1. Fiskerfartøjsførere, tunfiskenetaktører, akvakulturbrugere, sælgere, eksportører eller disses bemyndigede repræsentant udfylder ved hver fangst, landing, overførsel, anbringelse i bur, høst og omladning af, intern handel med eller eksport af almindelig tun et BCD med angivelse af de krævede oplysninger og anmoder om attesting heraf i overensstemmelse med stk. 2.
2. BCD'et attesteres af en kompetent myndighed i den flag-, net- eller akvakulturbrug-medlemsstat, der har høstet den almindelige tun, eller i den medlemsstat, hvor den eksportør eller sælger, der har eksporteret eller handlet med den almindelige tun internt, er etableret.
3. Medlemsstaterne attesterer kun BCD'et for alle varer af almindelig tun i følgende tilfælde:
 - (a) alle oplysningerne i BCD'et er blevet verificeret som nøjagtige
 - (b) de samlede attesterede mængder ligger inden for deres kvoter eller fangstbegrænsninger for det pågældende forvaltningsår, herunder i givet fald individuelle kvoter, der er tildelt fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet
 - (c) varerne opfylder de relevante bestemmelser i ICCAT's forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger.
4. Attesting i medfør af stk. 2 kræves ikke, hvis al almindelig tun, der udbydes til salg, er mærket i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, af den flag- eller netmedlemsstat, der har fisket tunen.
5. Er mængden af fanget eller landet almindelig tun under 1 ton eller tre fisk, kan fiskerilogbogen eller salgsnotaen bruges som midlertidigt BCD, forudsat at BCD'et attesteres inden syv dage og forud for eksport.
6. Et attesteret BCD skal indeholde de relevante oplysninger angivet i bilag 1 til ICCAT-henstilling [18-13]. Bilag 3 til ICCAT-henstilling [18-13] indeholder retningslinjer for udstedelse, nummerering, udfyldelse og attesting af BCD'et.
7. Oplysninger om køber i afsnittet om handelsoplysninger registreres i eBCD-systemet inden attesteringen. Afsnittet om handelsoplysninger for et eBCD attesteres forud for eksport.
8. Eksport fra medlemsstaterne finder kun sted, hvis den tidligere handel mellem medlemsstaterne er blevet korrekt registreret, og denne eksport skal fortsat attesteres i eBCD-systemet i overensstemmelse med stk. 1-5.

Artikel 5

Registrering og attestering af fangst og efterfølgende handler i eBCD-systemet

1. Efter registreringen og attesteringen af fangsten og den første handel i eBCD'et i overensstemmelse med artikel 4 i denne forordning registreres oplysninger om interne salg af almindelig tun i en medlemsstat i eBCD'et. Disse interne salg skal ikke attesteres.
2. Efter registreringen og attesteringen af fangsten og den første handel i eBCD'et registrerer sælgeren den interne handel mellem medlemsstaterne i eBCD-systemet i overensstemmelse med artikel 4.
3. Den kompetente myndighed attesterer den interne handel med varetyperne "Uden gæller og rensset" (GG), "Klargjort" (D) og "Rund" (RD). Uanset artikel 4 er attestering dog ikke påkrævet:
 - (a) når den interne handel med almindelig tun vedrører varetyperne "Filet" (FL) eller "Andet" (OT) angivet i eBCD'et
 - (b) når den i litra a) omhandlede varetype (FL og OT) er emballeret til transport, hvor det tilknyttede eBCD-nummer i så fald anføres på pakninger indeholdende dele af tunen, bortset fra de varer, der er undtaget i henhold til artikel 1, stk. 2, så det er letlæseligt og ikke kan slettes
 - (c) for varetyperne FL eller OT må efterfølgende intern handel til en anden medlemsstat først finde sted, når handelsoplysningerne fra den tidligere medlemsstat er registreret i eBCD-systemet.
4. Undtagelsen i stk. 3, andet punktum, finder anvendelse indtil den 31. december 2020. Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om anvendelsen af denne undtagelse senest den 31. december 2020. Denne rapport skal indeholde oplysninger om medlemsstaternes verifikation, jf. artikel 9, resultaterne af denne verifikation og data om de berørte handler, herunder relevante statistiske oplysninger med angivelse af mængden af almindelig tun og antal handler, der er omfattet af denne undtagelse.
5. Handelen med levende almindelig tun, herunder alle handler til og fra akvakulturbrug til opdræt af almindelig tun, registreres og attesteres i eBCD-systemet i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, medmindre andet angives.
6. Afsnit 2 (fangst) og 3 (handel med levende fisk) kan attesteres i eBCD-systemet samtidigt som en undtagelse fra artikel 3, stk. 3, i denne forordning.
7. Ændring og fornyet attestering af afsnit 2 og 3 i eBCD'et i medfør af artikel xx i forordning (EU) 2017/2455 [BFT], der er knyttet til anvendelsen af stereokamerasystemer, kan ske efter anbringelse i bur.

Artikel 6

Mærkning

1. Medlemsstaterne kan kræve, at deres fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet forsyner hver enkelt almindelig tun med et mærke, fortrinsvis når den dræbes, men senest ved landing ("mærkningsprogram"). Mærkerne har medlemsstatsspecifikke numre og er sikret mod manipulation. Mærkenumrene er de samme som for eBCD'et.
2. De berørte medlemsstater fremsender et resumé af gennemførelsen af mærkningsprogrammet til Kommissionen senest den 30. april hvert år for det

foregående år. Efterfølgende ændringer af et mærkningsprogram fremsendes ligeledes til Kommissionen. Kommissionen fremsender resuméerne til ICCAT's sekretariat.

3. Anvendelse af disse mærker godkendes kun, hvis de samlede fangstmængder ligger inden for medlemsstaternes kvoter eller fangstbegrænsninger for hvert forvaltningsår, herunder i givet fald de individuelle kvoter, der er tildelt fartøjer eller faststående tunfiskenet.
4. Med henblik på artikel 4, stk. 4, fastsættes som minimum følgende i de kommercielle mærkningsprogrammer i flagmedlemsstaten for det fartøj eller det faststående tunfiskenet, der har høstet den almindelige tun:
 - (a) al almindelig tun i det pågældende eBCD mærkes individuelt
 - (b) mærkningsoplysninger:
 - identifikation af fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet
 - dato for fangst eller landing
 - høstområdet for fisk i ladningen
 - de redskaber, der er anvendt til at fange fiskene
 - varetypen og den enkelte mærkede almindelige tuns vægt
 - oplysninger om eksportør og importør (hvis relevant)
 - eksportsted (hvis relevant).
5. Uanset stk. 4, litra b), nr. v), gælder følgende for de fiskerier, der er omfattet af undtagelserne for mindstemål i henhold til forordning (EU) 20./... [BFT], medlemsstaterne kan i stedet angive den omtrentlige vægt af de enkelte fisk i fangsten efter landing, der bestemmes ved repræsentativ prøvetagning indtil den 31. december 2020.
6. Medlemsstater, der anvender undtagelsen i femte afsnit, forelægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af denne undtagelse.
7. Oplysningerne om mærkede fisk indsamles af den ansvarlige medlemsstat.
8. Kommissionen indsamler oplysningerne om mærkede fisk fra medlemsstaterne og fremsender dem til ICCAT i form af en EU-gennemførelsesrapport.

KAPITEL III REEKSPORTCERTIFIKAT FOR ALMINDELIG TUN

Artikel 7

Almindelige bestemmelser

1. Hver medlemsstat sørger for, at hvert parti almindelig tun, som reeksporteres fra dens område, ledsages af et attesteret reeksportcertifikat for almindelig tun ("BFTRC").
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor opdrættet almindelig tun importeres levende.
3. Den aktør, der er ansvarlig for reeksporten, udfylder BFTRC'et og anmoder om attestering heraf for så vidt angår det parti almindelig tun, der skal reeksporteres. Det

udfyldte BFTRC ledsages af en kopi af det eller de attesterede BCD'er for de tidligere importerede varer af almindelige tun.

Artikel 8

Attestering af reeksport

1. BFTRC'et attesteres af den kompetente myndighed i den medlemsstat, fra hvis område partiet reeksporteres.
2. Den kompetente myndighed attesterer kun BFTRC'et for alle varer af almindelig tun i følgende tilfælde:
 - (a) alle oplysningerne i BFTRC'et er blevet verificeret som nøjagtige
 - (b) det eller de tilsvarende attesterede BCD'er er godkendt med henblik på import af de i BFTRC'et anførte varer
 - (c) de varer, der skal reeksporteres, er helt eller delvis de samme varer som dem, der optræder i det eller de attesterede BCD'er
 - (d) en kopi af BCD'et eller BCD'erne er vedlagt det attesterede BFTRC.
3. Det attesterede BFTRC indeholder oplysningerne angivet i bilag 4 og 5 til ICCAT-henstilling [18-13].

KAPITEL IV VERIFIKATION

Artikel 9

Verifikation

1. Medlemsstaterne sørger for, at deres kompetente myndigheder identificerer hvert parti almindelig tun, der landes i, er genstand for intern handel i, importeres til eller eksporteres eller reeksporteres fra deres område, og anmoder om og undersøger den eller de attesterede BCD'er og tilhørende dokumentation for hvert parti almindelig tun.
2. De kompetente myndigheder kan også undersøge partiets indhold for at verificere oplysningerne i BCD'et og tilhørende dokumentation og foretager om nødvendigt verifikation hos de berørte aktører.
3. Hvis der som følge af undersøgelser eller verifikationer, jf. stk. 1 og 2, opstår tvivl vedrørende oplysningerne i et BCD, samarbejder den medlemsstat, på hvis område den endelige import fandt sted, og den medlemsstat eller CPC, hvis kompetente myndigheder har attesteret BCD'et eller BCD'erne eller BFTRC'erne, for at løse de pågældende tvivlsspørgsmål.
4. Identificerer en medlemsstat et parti uden et BCD, meddeler den dette til den leverende medlemsstat eller til den eksporterende CPC og til flagmedlemsstaten eller flag-CPC'en, hvis disse kendes.
5. Medlemsstaterne frigiver ikke partiet til intern handel, import eller eksport og accepterer ikke overførselsopgørelsen i tilfælde af levende almindelig tun til akvakulturbrug, så længe undersøgelser eller verifikationer pågår, jf. stk. 1 og 2, og bekræfter ikke, at BFT-partiet opfylder kravene i denne forordning og enhver anden gældende EU-ret.

6. Intern handel, import, eksport og reeksport af den pågældende almindelige tun forbydes, hvis en medlemsstat efter at have foretaget de i stk. 1 og 2 omhandlede undersøgelser eller verifikationer og i samarbejde med de berørte attesteringsmyndigheder fastslår, at det tilsvarende BCD eller BFTRC er ugyldigt.

KAPITEL V INDBERETNING AF DATA

Artikel 10

Registrering i eBCD-systemet, meddelelse og verifikation af oplysninger

1. Det påhviler medlemsstaterne at sikre, at deres brugere registreres i eBCD-systemet.
2. Når en medlemsstat attesterer BCD'er for fartøjer, der fører dens flag, og for sine tunfiskenet eller akvakulturbrug, meddeler den Kommissionen, attesteringsmyndighederne, eller andre bemyndigede personer eller institutioner, der har ansvaret for at attestere og verificere BCD'er eller BFTRC'er, følgende oplysninger, hver gang der sker en ændring:
 - (a) organisationens navn og fulde adresse
 - (b) navn, titel på individuelt bemyndigede attestingstjenestemænd
 - (c) et eksempel på dokumentet
 - (d) et eksempel på stempel eller segl
 - (e) i givet fald eksempler på mærker.
3. I meddelelsen som omhandlet i stk. 2 angives den dato, fra hvilken ændringen finder anvendelse. En kopi af bestemmelserne vedtaget i national ret til gennemførelse af dokumentationsprogrammet for fangster af almindelig tun fremsendes sammen med den indledende meddelelse, herunder bestemmelser om procedurer for bemyndigelse af ikkestatslige enkeltpersoner eller institutioner. Opdaterede oplysninger om attesteringsmyndigheder og nationale bestemmelser tilsendes Kommissionen i god tid.
4. Medlemsstaterne meddeler ad elektronisk vej Kommissionen, hvilke kontaktpunkter der bør underrettes, hvis der opstår spørgsmål i forbindelse med BCD'er eller BFTRC'er, herunder navnlig organisationens eller organisationernes navn og fulde adresse.
5. Kommissionen videregiver straks de i stk. 2 og 4 omhandlede oplysninger til ICCAT's sekretariat.
6. Medlemsstaterne kontrollerer oplysningerne om de attesteringsmyndigheder, der er meddelt ICCAT og offentliggjort på et offentligt tilgængeligt websted, som ICCAT's sekretariat ajourfører for at hjælpe myndighederne med at kontrollere attesteringen af BCD'er og BFTRC'er.

Artikel 11

BCD-dokumenter i papirform eller trykte eBCD'er

1. BCD-dokumenter i papirform eller trykte eBCD'er kan anvendes i følgende tilfælde:
 - (a) landinger af mængder af almindelig tun på under 1 ton eller tre fisk. Sådanne BCD'er i papirform konverteres til eBCD'er inden for syv arbejdsdage eller forud for eksport, alt efter hvad der indtræffer først

- (b) almindelig tun fanget før den 1. januar 2017
 - (c) som backup i det sjældne tilfælde, at der opstår tekniske problemer med systemet, som forhindrer en medlemsstat i at anvende eBCD-systemet i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i bilag 3 til ICCAT-henstilling [18-12]. Forsinkelser i medlemsstaterne med at træffe de nødvendige foranstaltninger såsom at tilvejebringe de data, der er nødvendige for at sikre registrering af brugere i eBCD-systemet, eller andre undgåelige situationer udgør ikke et acceptabelt teknisk problem
 - (d) handel med stillehavstun
 - (e) handel mellem Den Europæiske Union og ikke-CPC'er, hvor adgang til eBCD-systemet gennem sekretariatet ikke er mulig eller ikke er rettidig nok til at sikre, at handelen ikke forsinkes unødigt eller forstyrres.
2. En medlemsstat eller CPC'er kan ikke anføre anvendelsen af et dokument i papirform som omhandlet i stk. 1 som begrundelse for at forsinke eller nægte import af en ladning af almindelig tun, forudsat at den er i overensstemmelse med denne forordning. Trykte eBCD'er, der er attesteret i eBCD-systemet, opfylder attesteringskravene i denne forordning.
 3. Flag- eller netmedlemsstaterne udleverer kun BCD'et til de af deres fiskerfartøjer og faststående tunfiskenet, der er godkendt til fangst af almindelig tun i konventionsområdet, herunder som bifangst. Disse formularer kan ikke overdrages.
 4. Hver delforsendelse ved opdelte partier eller hver forarbejdet vare ledsages af kopier af eBCD'er, der er forsynet med eBCD'ets unikke dokumentnummer for at knytte dem sammen.

Artikel 12

Forelæggelse og opbevaring af attesterede dokumenter i papirform

1. Medmindre artikel 4, stk. 4, finder anvendelse, fremsender medlemsstaterne en kopi af alle attesterede BCD'er eller BFTRC'er til:
 - (a) Kommissionen
 - (b) den kompetente myndighed i den medlemsstat eller CPC, hvor den almindelige tun vil blive genstand for intern handel, anbragt i bur eller importeret
 - (c) ICCAT's sekretariatet.
2. Medlemsstaterne foretager den i stk. 1 omhandlede fremsendelse hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage fra attesteringsdatoen, eller inden transportens afslutning, hvis transporten ikke ventes at tage mere end fem arbejdsdage.
3. Medlemsstaterne opbevarer kopier af udstedte eller modtagne attesterede dokumenter i mindst to år.

Artikel 13

Årlig rapport

1. Senest den 15. august hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport med de oplysninger, som er beskrevet i bilag 6 til ICCAT-henstilling [18-13], og som dækker perioden fra den 1. januar til den 31. december i det foregående år.

2. Rapporter genereret af eBCD-systemet anvendes til at opfylde kravene til den årlige rapportering. Medlemsstaterne angiver i deres årlige rapport de elementer, som er beskrevet i bilag 6 til ICCAT-henstilling [18-13], og som ikke kan genereres af eBCD-systemet.
3. Kommissionen udarbejder Unionens årlige rapport på grundlag af de oplysninger, den har modtaget fra medlemsstaterne i henhold til stk. 1 og 2, og fremsender den til ICCAT's sekretariat senest den 15. september hvert år.

KAPITEL VI AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14 ***Procedure for ændringer***

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 om ændring af denne forordning for at tilpasse den til foranstaltninger vedtaget af ICCAT, som er bindende for Unionen og dens medlemsstater vedrørende:
 - (a) obligatorisk anvendelse af eBCD og BCD i medfør af artikel 3, stk. 1 og 2
 - (b) regler for BCD'er i henhold til artikel 3, stk. 6
 - (c) attestering af BCD'er og eBCD'er i henhold til artikel 4
 - (d) registrering og attestering af fangst og efterfølgende handler i eBCD-systemet i henhold til artikel 5
 - (e) undtagelsesfristen som omhandlet i artikel 5, stk. 4, og artikel 6, stk. 5
 - (f) oplysninger om attestering og kontaktpunkter i medfør af artikel 10, stk. 2
 - (g) oplysninger om BCD-dokumenter eller trykte eBCD'er i medfør af artikel 11, stk. 1
 - (h) indberetningsdatoer som omhandlet i artikel 5, stk. 4, artikel 6, stk. 2, og artikel 13, stk. 1 og 2
 - (i) henvisninger til bilag til ICCAT-henstillinger, jf. artikel 2, stk. 1, artikel 4, stk. 6, artikel 8, stk. 3, artikel 11, stk. 1, litra c), og artikel 13, stk. 1 og 2.
2. Ændringer i medfør af stk. 1 skal være strengt begrænset til gennemførelse i EU-retten af ændringer af ICCAT-henstillinger.

Artikel 15 ***Udøvelse af delegationen***

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 14, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-

Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 14 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 14 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 16

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 640/2010 ophæves.

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand